

9



17.
Programma
PRORECTORIS ET SE-
NATUS ACADEMICI

In funere

Tenelli infantis

IOACHIMI,

Clarissimi & Consultissimi Viri

DN. IOACHIMI WEC-
CII I. V. D. & Profess. publ. &c.

FILIOLI

P. P.



HELMAESTADI,
Typis IACOBI LVCII,

clb lb cXXXV.

20

PROFESSOR
MATHEMATICAE

JOHANNES
TRENKLEIN

IOACHIM

DN. IOACHIM WEC.

CH. D. V. D. & Profell. publ. &c.

FRIBOURG



HELMSTADT

ANNO 1735





PRORECTOR
ET SENATUS ACADEMICVS,
CIVIBVS SVIS.

S. P. D.



Terum ad dolores suos revocat
vos, CIVES ACADEMICI,
Clarissimus & Consultissimus
vir, collega noster amicissimus
IOACHIMUS VVECCIUS I.
V.D.& Professor &c. Sicuti enim ipsa hujus
anni primordia, ita etiam rursus diei ab-
hinc octavi letitiã funesta illi mors corrupit.
Cæterum mater quidem, cujus obitum nos
ante cum illo luximus, videri queat non im-
mature fortassis decessisse. etsi enim virtute
spectabilis & ob prudentiam atq; humani-
tatem cum omnibus tum imprimis suis esset
acceptissima; tamen ævi fatur obijt, atque
illo quidem anno quem paucis senibus con-
ringere concessum est. Ideoq; non querula-
tioni-

tionibus ille obitus videtur prosequendus
ceu quem evitare fuit *ἀδύατον*, iustoque præ-
terea tempore evenit. Sed ut ille tempesti-
vus est, ita fortassis novum hoc funus nimis
est immaturum. Vix enim natus erat ele-
gantissimus infans IOACHIMVLVS atque
ecce denascitur. Inversus fane hac ratione
est naturæ ordo: nascimur enim edimurq;
in lucem ut hujus usura aliquamdiu fruen-
tes in humani coetus incrementum adole-
scamus: tam subito autem decedere de vitâ
quid aliud ferè queat apparere quàm vitam
mortis gratiâ accepisse? tacemus enim nunc
quod ipsis Romani juris conditoribus in-
verti naturam, vel liberorum ante paren-
tes obitu, fuerit visum. Habet profecto
hic iterum quo de cum rerum naturâ exi-
gat & contendat indoctior aliquis gentiliû.
quanquam fortassis & doctiori cuidam ira-
tiores voces talis dolor exprimat: sicuti &
ab huiuscemodi querimoniis nec ipsa sepul-
chra veterum Græcorû Romanorumq;, nec
celebrium virorum scripta sibi legim⁹ tem-
perasse. Cæterum nos quidem rectius & me-
lior

lior ratio & divinius scriptura docuit (quis enim accuset naturam quæ philosophorum etiam iudicio semper id quod est optimum agit? aut quam ollam fas fuerit cum figulo suo litigare?) ita tamen edoctis etiam atq; institutis grave admodum est non seriò talibus funeribus indolescere: siuè quod corpore illo terreno crassoq; induti crassum etiam quid sapiamus atq; animale, seu verò præsentia spectantes non erigimus satis animum ad futura. Ista tamen nunc sunt tempora quæ & illud ingenij nostri vitium fortassis meritò emendent. tantis enim undiq; malis & calamitatibus cingimur atq; premimur, ut cum Sileno ferè liceat pronunciare, non nasci optimum esse, aut natum mox interire. siue enim magnam patriam nostram Germaniam spectemus, perit profecto illa non tam aliena manu, quam quod omnium miserrimum atque iniquissimum, gladio proprio: mox & ludibrium futura ijs populis qui aut infra nostram iram fuerunt hæctenus, aut nobis olim seruerunt. seu vero in mores atq; vitam hominum ve-

limus animadvertere, varijs illi primum sen-
tentijs atq; partibus in diversa cunt, tum ea
nunc passim improbitas crescit, ut vim vi-
deatur legis acceptura ni pace constituta
Deus intervenerit. tantis autem versari in
malis nec ijsdem affici, fortassis non magis
facile fuerit quàm lutum tractare manu in-
taminata. ut sileamus quam cerea in vi-
tium sit sponte sua tenella ætas quamq; ex-
posita adversitatibus, utpote quæ sui impos
alieno cogitur beneficio vivere. Ist hæc fa-
nè animo ponderantibus nefas meritò que-
at videri lugere infantem nostrum, etsi alio-
quin naturâ in dolorem hujusmodi simus
propensi, Certè gratulari magis decet pa-
rentibus quàm condolefcere. Ethnici ho-
minis est vetus illud

Ὁ ὁ θεὸς φιλεῖ τὸν ἀποθνήσκον νέον

Hebræus profecto sapiens diceret animam
IOACHIMULI nostri domino fuisse gra-
tam, propterea festinavit illum tollere de me-
dio improbitatis: ereptus est ne malitia ingeni-
um eius mutaret, aut falsitas ac versutia cor-
rumperet indolem. non ærumnis nostris illa-
chry-

chrymabit beatus infans, non morbis affligetur, non seducetur improbitate. brevi; longum vitæ ambitum compendio explevit, & quod nos vix sine maximis laboribus impetramus momento affecutus est. neq; enim dubitamus quin in beatorum campis versetur, utpote qui sacro ablutus lavacro stolam quam accepit candidam nulla polluerit macula. scilicet, multis licet sententijs in partes ijerit Christianus orbis, *licet alter alteri sit anathema factus ut propè nemo sit Christi*, licet denique nihil damnationibus de plano sit frequentius, & execrari fratrem in parte religionis æstimetur: in hoc tamen oriens cū occidente, septemtrio cum meridie consentit, Dei esse quotquot ablutos & initiatos adhuc infantes mors eripit. itaq; & ne optamus quidem nos adulti nobis sortem meliorem quàm est qua ille infans nunc gaudet. Quapropter neq; quidquam etiam credimus esse reliquum quàm ut, quemadmodum *spiritus rediit ad Deum qui illum dedit*, ità corpusculum etiam ibi componamus, ubi olim animum suum beatiorum

tiorem est recepturum. *Seritur illud quidem
cum corruptione, at suscitabitur cum incorru-
ptione: seritur cum fœditate, at suscitabitur
cum gloria: seritur defectum viribus, at susci-
tabitur potens: postremo seritur corpus animale,
suscitabitur verò corpus spirituale.* Hac spe
atque fiducia ducti, CIVES ACADEMICI,
frequentes hodie hora I. nobiscum deduce-
tis funus infantile, inq; placidum illum &
quietum magnæ matris nostræ sinum re-
condetis. Est hoc & pietatis Christianæ,
& humanitatis, & ejus quam præceptori ve-
stro debetis, gratitudinis officium. Valet.
P, P. In Academia Juliâ x i x. Martij.



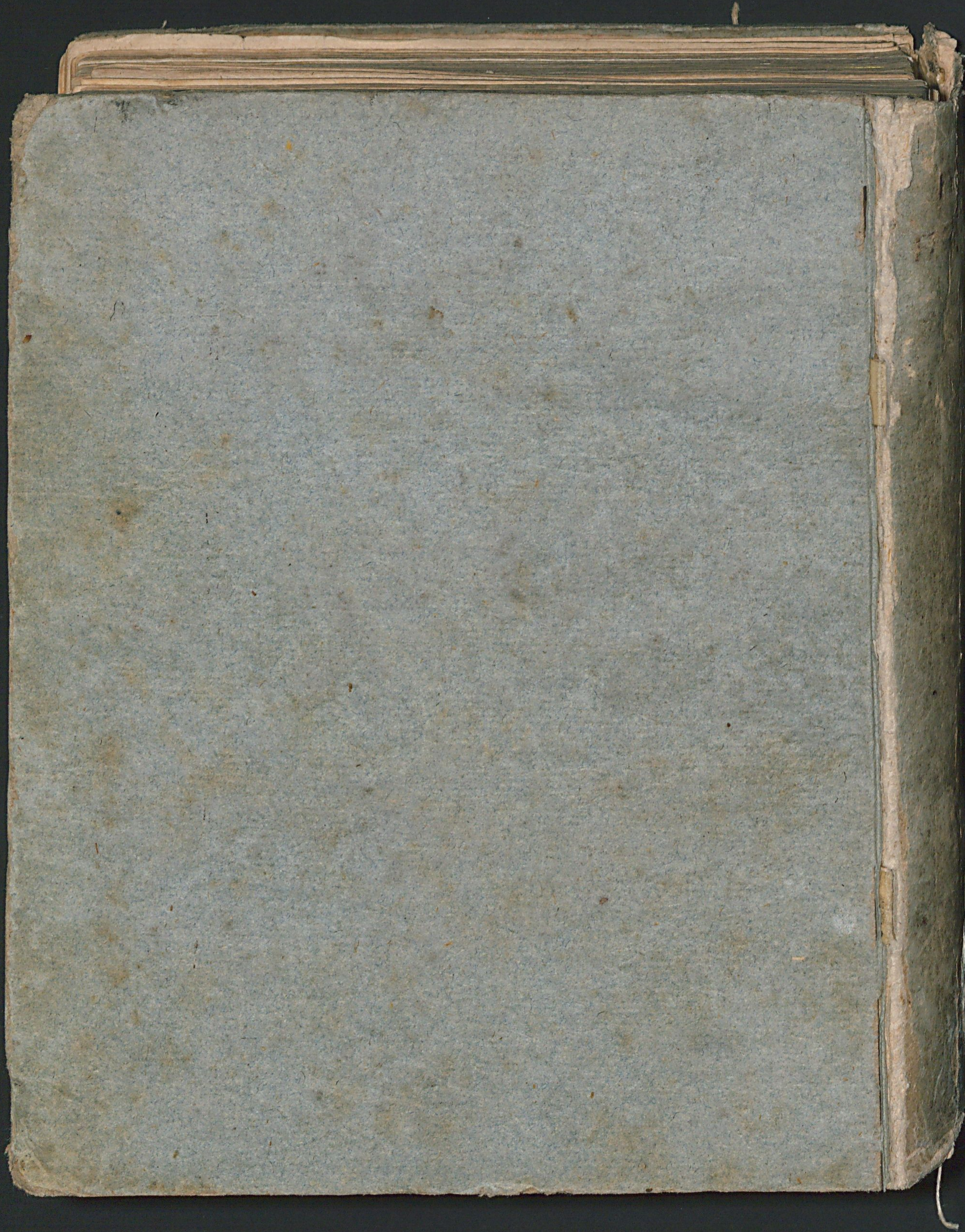
35. Progr. in Fun. Ottiliae Steinemannii, Con. Hoonigi, conjug. 1661.
 36. Bodomeieri phil. et theol. stud. 1663.
 37. Fikradari progr. orationis — a Braunfeldt praem. 1663.
 38. progr. in Fun. puellae An. Mariae Krohn. 1666.
 39. — — — An. Marg. Vogleri. 1666.
 40. — — — puellae Joh. Rinnersi. 1666.
 41. — — — puellae Joh. von Rinnersi. 1666.
 42. — — — An. Eleon. Meieri. 1666.
 43. Carrn. grate ad Thurnmannum. 1667.
 44. Ode in rancitatem. 1678.
 45. Andr. Herm. Hillberg gratulantur Acad. Dulice prof. 1678.
 46. Progr. Henrici Widchuryi. 1680.
 47. Festu nupt. Casp. Arnoldi Srambrecht. 1678.
 48. Lact. ut debet. officium ad unadum. 1678.
 49. Pia vota ad Lud. Fabrum sponsum et — sponsam. 1679.
 50. Progr. in Fun. matris. Bornemanniae, Tannmanni viduae. 1681.
 51. Progr. Joh. Reupen. 1709.
 52. Progr. in Fun. An. Cath. Rinerichiae, Hoonigi conjug. 1649.
 53. Progr. XII Nov. A 1693.
 54. — in Fun. An. Soph. Schmerkenhaiae, Sibh. Meier vid. 1702.
 55. — Agnesae Krohn, Casp. Torber vid. 1712.
 56. Abvandenrysanda abguldstram Uvigt.
 57. Progr. in Fun. Hamburgi Sizi. 1714.
 58. Catalogus scriptorum in div. acad. editorum. 1732.
 59. Progr. in Fun. Carolif phil. stud. 1757.
 60. Memoria Toppii 1757.
 61. — Sicilii. 1758.
 62. — Laur. Heideri. 1758.
 63. De vita Frobesii. 1756.
 64. Gratia paucygr. in diem nat. prin. Frederici V, Saxon et
 65. De des principis. Progr. sac. Christi natal. die. 1762.
 66. Progr. in fest. Michaelis. 1762. —

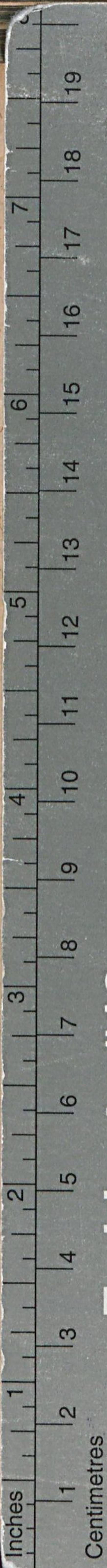
= Nonnulla desunt =

ULB Halle
001 920 952

3







B.I.G.

Farbkarte #13



ramma
RIS ET SE.
CADEMICI

infantis
HIMI,

nsultissimi Viri
HIMI WEC.
Profess. publ. &c.

OLI
P.



STADI,
BI LVCII,
XXXV.

17

20

